

ren skulde give Tilsagn om at fremsætte Forslagene. Naturligvis maa alle Partier staa frit overfor hans Forslags reelle Indhold. Men alligevel var det mig lidt af en Overraskelse, naar den højtærede Minister stillede i Udsigt, at de Skattelovforslag, han vilde fremkomme med, i særlig Grad skulde være kærkomne for Socialdemokratiet (*Finansministeren* [Brandes]: Det har jeg ikke sagt!). Den højtærede Minister sagde, at Fremtiden havde mange Overraskelser i Behold, og at det godt kunde være, at vi i Venstre vilde faa at se, at Skattelovforslagene snarere blev modtaget med Velvillie af Socialdemokraterne end af Venstre. Saaledes tror jeg, det var, den højtærede Minister udtalte sig. Nu har jeg egentlig aldrig tænkt mig den højtærede Finansminister som netop Socialdemokraternes Profet i Skattesager, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stod ogsaa straks op og tog Afstand, idet han sagde, at Velvillien fra Socialdemokraterne blev maaske kun saa som saa, de vilde i alt Fald først se Manden, inden de tog Hatten af.

Jeg ønsker ikke her i Dag at komme ind paa, hvorledes disse Skattelove skal være. Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at naar man staar overfor en vanskelig økonomisk Situation og overfor den Opgave at skulle dække meget store ekstraordinære Udgifter, vilde det ikke være nogen korrekt Udførelse af den Opgave, der i en saadan Situation paahviler en Finansminister, om han indløste sit Tilsagn om at fremlægge Skattelove paa den Maade, at han fremlagde Love, om hvilke han maatte vide, at der umuligt kunde tænkes Enighed opnaaet, Love, der rejste store skattepolitiske Stridsspørgsmaal, som det maatte forudses, at Rigsdagen ikke kunde komme ud over. Hvad der maa forudsættes om en Finansminister under en ekstraordinær Situation som denne, er selvfølgelig, at de Lovforslag, han forelægger, holder sig saa vidt muligt indenfor det bestaaende Skattesystems Rammer og ikke rejser saadanne store nye principielle Spørgsmaal, som man kan sige sig selv ikke vil være til at løse under den foreliggende Situation. Men ud over dette skal jeg ikke indlade mig paa at drøfte, hvorledes disse Skattelove bør se ud.

Til den ærede Ordfører (Ivar Berendsen) vil jeg kun sige, at jeg forbeholdt mig under hele Behandlingen i den sidste Skattevinter, at der kunde være Mulighed for visse Reduktioner af mine Krav, efter-

haanden som den økonomiske Situation tegnede sig tydeligere, og det var ogsaa med Motivering udtrykkelig hentet fra en Bedring af den økonomiske Situation, at jeg saa mig i Stand til at reducere Kravene, saaledes som det ærede Medlem sagde. Men ogsaa disse reducerede Krav fandt det ærede Medlems Parti alt for store.

Finansministeren (Brandes): Angaaende Statsbeviserne udtalte nu det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), at Meningen kun havde været, at man vilde løse det Baand, som ved Loven af 2. August er lagt paa Statsbevisernes Rente, saa at denne kunde blive forskellig, efter som Finansministeren skønnede, det var rettest. Jeg maa sige, at selv en saadan Ændring vilde jeg ikke kunne modtage. Jeg kan ikke godt tænke mig, at man skulde have Statsbeviser med en bevægelig Rente, saaledes at man forhøjede eller forringede denne, efter som Situationen syntes en mere eller mindre truende, og det saa meget mindre, som Situationen kan forandre sig paa meget kort Tid, og der dog altid skal nogen Tid til at faa Statsbeviserne udfærdiget og gjort i Stand. Men i hvert Fald vil jeg ikke være den, der trækker i Snoren og erklærer, at nu er der Fare paa Færde, og derfor sætter Renten op, efter at jeg en Maaned i Forvejen har erklæret, at man kunde nøjes med en mindre Rente paa Grund af den rolige Situation.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde nu, hvad han vistnok ogsaa sagde ved første Behandling, at han i og for sig ikke var nogen Tilhænger af nye Skattelove. Det er jeg heller ikke, og det er klart, at ingen i dette Ting overhovedet ønsker, at der skulde paalægges Befolkningen nye Byrder under en Tilstand, hvor den allerede lever under et økonomisk Pres. Dette gør, at man maa være meget varsom med, hvilke Skatter man overhovedet kan tænke sig at paalægge Befolkningen. Derfor forstod jeg ogsaa det ærede Medlem saaledes, naar han sagde, at han ikke med nogen Velvillie kunde modtage et Skattelovforslag, at han af sit ganske Hjerte ønskede, at et saadant ikke skulde blive nødvendigt. Naar jeg brugte Udtrykket „med Velvillie“ om Muligheden for Modtagelsen her i Tinget af et Skattelovforslag, var det ogsaa ud fra den Betragtning, at efter hvad der nu er sket, efter hvad der staar i Betænkningen, og efter den Forhandling, der er